

Yᶜ 18 - 783
873 - IE

Að Eignast 24. Nov. 1783

J. Biarnaus.

Jönas Jons son

á Kvered

N 31

Krosskuediur

Þess Heilaga Kiennezaudurs Bernhardi/ med huørium hann heilsar og kuedur/ Jesu Christi blessada Lÿkama/ siøsinnum a hans heilaga Krosse.

ANNO.M.C.LX.VIII.

Vr Latinu wtlagt.
Anno. 1618.
A. J.

Med þad Lag/ sem Pauls Dicktur.
Postule Guds og Pijslar Bloome/ x ct.

B. PATRIS BERNHARDI, Primi quondam Abbatis Clarævallensis Cœnobii, Rhytmica Oratio ad vnumquodlibet membrorum Christi patientis & à cruce pendentis.

AD PEDES.

SAlve mundi Salutare.
Salve, salve Iesu chare,
Cruci tuæ me aptare
Vellem vere, tu scis quare,
Da mihi tui copiam.

Ac si præsens sis, accedo,
Imo te præsentem credo
O quam nudum hic te cerno.
Ecce tibi me prosterno,
Sis facilis ad veniam.

Clavos pedum, plagas duras,
Et tam graves impressuras,
Circumplector cum affectu,
Tuo pavens in aspectu,
Tuorum memor vulnerum.

Proſſe

Krosskuedia

Hess H. Kieslepodurs Bernhardi/
Med huórre hañ heilsar ⁊ kuedr Herr
ans Jesu Christi blessada Lykama
slösinnum a hans h. Krosse.

I Foota Kuedian.

SAlve Herra Heims Hialpræde
Heill mitt Jesu mepar Sæde/
Krosse þijnu eg kriupa villde/
Kienn mier vinna þad sem skyllde/
Liuþe Herra liadsu mier.

Allt eins og vid Mannenn mæle/
Mier hia veit þig JESV sæle/
O huad naken ert ad lijta?
Angrud giøre eg pyrer þier syta/
Til Lausnar vert mier lijknar giarn.

Flein i giegnum Fætur þijna/
Og pleire Skiemder sem þig pijna/
Ellska jeg ap Hug og Hiarta/
Enn hrædest mijna Synda parta/
Þa eg Beniar þijnar sie.

Grates tantæ charitati,
Nos agamus vulnerati,
O amator peccatorum,
Reparator confractorum:
O dulcis pater pauperum.
Quicquid est in me confractum,
Dissipatum aut distractum,
Dulcis IESV totum sana,
Tu restaura, tu complana,
Tam pio medicamine.
Te in tua cruce quæro,
Prout queo corde mero,
Me sanabis hic ut spero.
Sana me, & salvus ero,
In tuo lavans sangvine.
Plagas tuas rubicundas,
Et fixuras tam profundes,
Cordi meo fac inscribi,
Vt configar totus tibi,
Te modis amans omnibus.
Dulsis Iesu, pie Deus,
Ad te clamo licet reus.
Præbe mihi te benignum,
Ne repellas me indignum,
Aller

Aller þeckum Elsku þinne/
Oss vann lemstra slægur SIRNE/
Enn þu rækier Eymdum krancka/
Eirnen græder sluka og lamda/
Færeadum j Faudur stad.
Oll mijn Sær z Sundran liota/
Og Syndarennar vondsku Nniota/
Sæte IESV sialpur græde/
Sliett og iaþne allar Næder/
Med lausnarþullu Lækning þijn.
A þijnum Krosse ad þier eg leita/
Þar til skal nu Niartans neyta/
Vijsrar Giæslu vona eg þinnar/
Veit eg mun so Neilsu þinna/
Þitt BLODLodur laugar mig.
Blodugar Vnder byssna særu/
Og Ventar þær þig diupast skæru/
Settu j Nuga z Niarta mijnu/
So helgest jeg aþ Vijslum þijnum/
Med ollu mote elsk ad þier.
Sæte IESV hæstur Nerra/
Nroopa eg þui lætsu þuerra/
Lyten mijn og leidst til Nada/
Þo langt sie eg þra Veige dæda/

De tuis sanctis pedibus.
Coram cruce procumbentem,
Hosq; pedes complectentem,
IESV bone non me spernas,
Sed de cruce sancta cernas
Compassionis gratia.
In hac cruce stans directe,
Vide me ô mi dilecte,
Ad te totum me converte,
Esto sanus dic aperte,
Dimitto tibi omnia.

AD GENVA.

SAlve IESV rex sanctorum,
Spes votiva peccatorum,
Crucis ligno tanquam reus,
Pendens homo, verus Deus,
Caducis nutans genibus.
O quam pauper, ô quam nudus,
Qualis est in cruce ludus,
Derisorum jocus factus,
Sponte tamen, non coactus,
Attritus membris omnibus.

Sest

Fest mig yfnar Fætur vid.
Fyrer Krosse þeg eg nidur/
Fætur þijna helld mier vidur/
Faranda ei fyrer lijter/
Froome Herra helldur nyter/
Syndugs Bæn med Samaumkan.
Miog þo Krossens mæda sære/
Mig alijter JESU kiære/
Vid mier snu med vænne Raustu/
Wertu/seigdu/heill og hraustur/
Sannlega allra Synda frij.

II Anialida Auedian.

SAlve Eingla Kongz Christe/
Klæruſt Von þeim Synden giste/
Gud z Mann a Krosse kualdest/
Klækia Netins þui sekur taldest/
Kuianna megned best er burt.
O huad snaudur ert og naken/
Illa leiken/ hæddur/ hraken/
Spott og Gemsne greida vonder/
Gudsson þessu dwser vnder/
Lamdur z maren j Limen huorn.

Sangvis tuus abundanter
Fusus, fluit incessanter,
Totus lotus in cruore,
Stas in maximo dolore,
Præcinctus vili tegmine.
O Majestas infinita,
O egestas inaudita,
Quis pro tanta charitate,
Quærit te in veritate,
Dans sangvinem pro sangvine.
Quid sum tibi responsurus,
Actu vilis, corde durus ?
Quid rependam amatori
Qui elegit pro me mori,
Ne dupla morte morerer ?
Amor tuus amor fortis,
Quem non vincunt jura mortis.
O quàm pia me sub cura
Tua foves in pressura,
Ne morsu mortis vulnerer.
Ecce tuo præ amore,
Te complector cum rubore,
Me coapto diligenter,
Tu scis causam evidenter,

Blod

Bloded þitt wr Benium dunde/
Beint sem ecke linna nunde/
Laugadur allur Lodre raudu/
Leidstu Kualer glede snaudu/
Vm Lendar gyrtur liettum Dwk.
Tignar velldeð allra Allda/
Og þo Fatæcken margvallda/
Huør kann þig sem ætte/ ad elska ?
Og þijn leita riett æu Folska ?
Þier gialldande lijku lijkt.
Huoriu kann eg helist þier ansa/
Hiarta stirdur ꝛ vaþen Vansa/
Elsku Herra/ huad skal giallda?
Helju beid hann byrer mig kallda/
Tuisuar so ei tyndest eg.
Elsku þijna ybred heita/
Ecke beygde Daudans kueita/
O huad þier var vm mig hugad/
Er þig Þijsler villdu buga?
So Daudans Fær ei dreckte mier.
Fyrer þa Elsku badma eg þijna/
Fætur ꝛ Knien med Blygdun mijna/
Nakuæmlegast nu sem kynne/
Nærre Eymd þu getur minne/

Sed suffer & dissimula.
Hoc quod ago non te gravet,
Sed me sanet, & me lavet,
Inquinatum & ægrotum,
Saugvis fluens hic per totum,
Vt non supersit macula.
In hac cruce te cruentum,
Te contemptum & distentum,
Vt requiram, me impelle,
Et hoc imple meum velle,
Facturus quod desidero.
Vt te quæram mente pura,
Sit hæc mea prima cura,
Non est labor, nec gravabor:
Sed sanabor & mundabor,
Cum te complexus fuero.

AD MANVS.

SAlve IESV pastor bone,
Fatigatus in agone,
Qui per lignum es distractus,
Et ad lignum es compactus,
Expansis sanctis manibus.

Eia

Sia þu ei til Synda minn.
Gief ad þig ei þuinge þetta/
Þuiat lꜳt Syndum af mier pletta
Svara straum/er synt nam blæda/
Særdan kann mig best ad græda/
Ad saurug eingen siaest droog.
Ad þier lꜳt mig alblodugum/
A Trie leita/plestra Augum
Fyrer litnum/Fꜳre spentum/
Med þessum Anda/z riett mentum/
Ost mier bregdest ecke su.
Ad þier mijna lꜳter leita/
Lifande Tru z Elsku heita/
Eingen þetta mier skal mæda/
Mig þad kann ad hreinsa z græda/
Frelsaren þa eg þadma þig.

III Handa Anedian.

SAlve JESV Nirder hæste/
J hrucku Daudans staddur stæsre/
Vppa Trienu ertu stegldur/
Og a Krossen sꜳrast negldur/
Þannenn Fadmur þinn var þreckt.

Manus ſanctæ vos avete,
Roſis novis adimpletæ,
Hos ad ramos dure junctæ,
Et crudeli ferro punctæ,
Tot guttis decurrentibus.

Ecce fluit circunquaq;,
Manu tua de utraq;
Sangvis tuus copioſe,
Rubicundus inſtar roſæ,
Magnæ ſalutis precium.

Manus clavis perforatas,
Et cruore purpuratas,
Corde premo præ amore,
Sitibundo bibens ore,
Cruoris ſtillicidium.

O quam largè te exponis,
Promptus malis atq; bonis:
Trahis pigros, pios vocas,
Et in tuis ulnis locas,
Paratus gratis omnibus.

Ecce tibi me præſento,
Vulnerato & cruento:
Semper ægris miſereris,
De me ergo ne graveris,

Hondum

Nøndum þessum Niartad bædum/
Heilsar / strijdt a Krosse þiadum/
Ferskum roosum pullar synast/
Fleinum bitrum Loopar pijnast/
Opnia ann aplatz Dropar Bloodz.
Vr Nøndum bædum Løgur lagør/
Lausnar giallð sem øllum hagar/
Ad lit eins z Roosen rauda/
Riett kann lækna heilsu snauda/
Orpr voru Vileat þau.
Þessar Nendur Gøddum grapnar/
Giørdar Blodz j litnum japnar/
Elska eg heitt ap Niarta mijnu/
Nelld so Murine vnder þijnu/
Benia Floode blessudu.
Fwslega þinn Fadmen breider/
Fanged Jllum z goodum reider/
Lata dregur/lockar pwsa/
Lætur a þijnum Ormum dwsa/
Aullum boden ofeppis.
Sia mig komen hier minn Nerra/
Nreming þijn z Sear ad þerra/
Auinum þu ert æ lijknsamur/
Ap þut stert mier giæsku kamur/

Qui præsto es amantibus.
In hac cruce sic extensus,
In te meos trahe sensus,
Meum posse, velle, scire,
Cruci tuæ fac servire,
Me tuis apta brachijs,
In tam læta charitate,
Trahe me in veritate,
Propter crucem tuam almam,
Trahe me ad crucis palmam,
Dans finem meis vitijs.
Manus sanctæ vos amplector,
Et gemendo cordelector.
Grates ago plagis tantis,
Clavis duris, guttis sanctis,
Dans lachrymas cum osculis.
In cruore tuo lotum
Me commendo tibi totum.
Tuæ sanctæ manus istæ
Me defendant IESV Christe,
Extremis in periculis.

AD LATVS.

SAlve IESV summe bonus,

Sem

Sem elskugum þijnum alldrei bræst.
Christi Pijnu kued eg næda/
Kross þinn lat mier ollum ræda/
Vil z rænu vid þig pester/
Vijst munu linna aller Lester/
Frelsare minn j Fadme þijn.
I Elsku/trygd z ærstum sonnum/
Ad þier drag mig heims fra Mæstum/
Kross þijns sigre eg komest nærre/
Klækium Synda gioreist piarre/
Þinn fyrer Krossen þess eg bid.
Nondum þeim eg heilsa gladur/
Narmar z fagnar jnnre Madur/
Lep z packer þijnum Sarum/
Þessum Soddum Drepum klarum/
Eg minnest þijnar meniar vid.
Særaleidurs Laug þijn hreina/
Lækning sie mier allra meina/
Sigdu valld á Ond z Lijfe/
Ad mier Nendur þijnar hlijfe/
I huorium voda Nerra minn.

IIII. Sijdu Kuedian.

SAlve JESU/ sætur/ goodur/

Ad parcendum nimis pronus:
Membra tua macilenta,
Quàm acerbè sunt distenta,
In ramo crucis torrida.
Salve latus salvatoris,
In quo latet mel dulcoris,
In quo patet vis amoris,
Ex quo scatet fons cruoris,
Qui corda lavat sordida.
Ecce tibi appropinquo,
Parce IESV si delinquo,
Verecunda quidem fronte,
Ad te tamen veni sponte,
Scrutari tua vulnera.
Salve mitis apertura,
De qua manat vena pura,
Porta patens & profunda,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.
Odor tuus super vinum,
Virus pellens serpentinum,
Potus tuus, potus vitæ:
Qui sititis, huc venite,
Te dulce vulnus aperi.

Cœlum

Sælar fremſte Nædar ſiodur/
Burt er Holld af Beine mogru/
Vrfalaſt Lidur j Starfe oforgru/
Verlega allt er brunned & ſteikt.
Frelſarans Sijdu kiem eg kuedia/
Kienne eg ſeims er mig ma gledia/
J henne opnaſt elſku Kraptur/
Eirnen brunnur til þeſſ ſkaptur/
Ad heinſa ſaurug Hiørtun vor.
Sia/ad þier eg Herra hæneſt/
Hlijf minne Ofdirfd/þui, eg væneſt/
Ad mig bliugur ber ad þeſſu/
Benia þinna ad ſkoda Preſſu/
Hætt & laſt a helgum Kroſſ.
Sijdu opnen Sælu þinne/
Seigeſt Lof af Undu minne/
Og vppſprettu Ædur/raudre
Yfer Roos ſem vegs a Haudre/
Lækning er mijn ædſta ſu.
Orma fra eg Eitre tyne/
Ymur betre huoriu Vijne/
Heilſu dryckur hier er beſte/
Hingad kome ſa hinn þyſte/
Vndena ſætu opnar þu.

Plaga rubens aperire,
Fac cor meum te sentire,
Sine me in te transire;
Vellem totus introire,
Pulsanti pande pauperi.
Ore meo te contingo,
Et ardenter ad me stringo,
In te meum cor intingo,
Et ferventi corde lingo,
Me totum in te trajice.
O quam dulcis sapor iste,
Qui te gustat IESV Christe,
Tuo victus â dulcore,
Mori posset præ amore,
Te unum amans unicè.
In hac fossa me recondes
Infer meum cor profunde,
Vbi latens incalescat,
Et in pace conquiescat,
Nec prorsus quenquam timeat.
Hora mortis meus flatus.
Intret IESV tuum latus,
Hinc exspirans in te vadat,
Ne hunc leo trux invadat,

Cuncta

Liuktu vpp Sære Sijdu þinnar/
So mitt Hiartad meige þig þinna/
Jnn mier gøngu øllum leyþer/
Ecke a minne Bonsku hreyþer/
Aumingian ei vte byrg.
Minn bid eg til þijn Munnur nae/
Miukt so eg þig þadmad þae/
Sijdu Hiartad sier j dijþe/
Syndugum su Lækning hrijþe/
So ad eg sie eitt med þier.
Sæll er hann sem þannveg þyrste/
Og þig þar smackad JEsu Christe/
Gieþen þyrer Giæsku þinne/
Giet eg Dauda ecke sinne/
Þui hann elskar þig eirn mest.
Fel mig diupt j þylsnum Sijdu/
Þa þyrrest Hiartad alla Kuijdu/
Bijst þar ønguum Boda sæter/
Bænstu blijdu þinnar giæter/
Ottandist þa alldrei neirn.
J Andlatz stundu Ondu minne/
Eg vil søckua j Sijdu þinne/
Lijde so aþ Lijkains Bøndum/
Leons grimma þrials wr høndum/
 Sed

Sed apud te permaneat.

AD PECTVS.

SAlve salus mea Deus,
IESV dulcis amor meus,
Salve pectus reverendum,
Cum tremore contingendum,
Amoris domicilium.
  Ave thronus Trinitatis,
Arca latæ charitatis,
Firmamentum infirmatis,
Pax & pausa fatigatis,
Humilium triclinium.
  Salve IESV reverende,
Digne semper inquirende,
Me præsentem hic attende,
Accedentem me succende,
Præcordiali gratiâ.
  Pectus mihi confer mundum,
Ardens, pium, gemebundum,
Voluntatem abnegatam,
Tibi semper confirmatam,
Iuncta virtutum copiâ.
  IESV dulcis pastor pie,

Vr þui skilie st et vid þig.

V Briosta Queðian.

SAlve Hialp myn Herra Christe/
Hug minn JESV til þyn lyste/
Blezudu heilsa eg BRioste þynu/
Bliugur z dapur j Hiarta mynu/
Heima Elskan hia þier ꝏ.
Helgrar Þrenningar Naſæte/
Heill myskunar Stollen mæte/
Beykum Hialp/enn Huſlden mæddum/
Hugar styrkur ertu hræddum/
Lytelmøgnum mattar Skiol.
Salve JEsu sÿtignande/
Sinne z hugur til þyn stande/
Hygdu ad mier hier eg slÿmest/
Hiartad mitt so vid þig lÿmest/
Aꝑ nægtar Brunne nadar þyn/
Gieꝑ mier Hiartad hreint z Anda
Heitan/ ræken/ Loꝑ ad va nda/
Og minn Vilie ad mier neite/
Enn þyn stadꝑastlega leite/
Vanna Dygda vexer mergd.
Sauden Hirder sialꝑur knyie/

Fili Dei & Mariæ,
Largo fonte tui cordis,
Fœditatem meæ sordis,
Benigne pater dilue.
Ave splendor & figura,
Summi Dei genitura,
De thesauris tui plenis,
Desolatis & egenis,
Munus clementer perflue.
Dulcis IESV Christi pectus,
Tuo fiam dono rectus
Absolutus â peccatis,
Ardens igne charitatis,
Vt semper te recogitem.
Tu abyssus es sophiæ,
Angelorum harmoniæ,
Te collaudant: ex te fluxit
Quod Iohannes cubans suxit,
In te fac ut inhabitem.
Ave fons benignitatis,
Plenitudo deitatis,
Corporalis in te manet:
Vanitatem in me sanet,
Quod tu confers, consilium.
Son

Son Guds Fodurs z Mariæ/
CHRiostz med hëlgum Brunne þijnum/
Boot vinner a Syndum mijnum/
Liot Saurinde lauga burt.
Ave Fodurs Geislen glæste/
Geten Sonur honum næste/
Vt af Siodum allra Næda/
Auma lætta kienna Dæda/
Milldur z er a Mysknnsemd/
Blessad JEsu CHRiosted sæta/
Bid eg virdest mig riettlæta/
Synda burtu Sauren renne/
So eg j þijnum æstum brenne/
Og ad eg gleyme alldrei þier.
Afgrunn ertu allrar Speke/
Og Einglanna Songur preke/
Af þier saug þa ormum vafder/
Johannes pad sætast hafder/
Naf mig fyrer þinn Hiarta gest.
Ave Brunnur allra Giæda/
Alls Guddomsins diupu hæda/
J þier Fylling einum bygger/
Yfer mig þijn Myskun skygge/
Bonds Niegoma huerfe Fysn.

Ave verum templum Dei,
Precor miserere mei:
Tu totius arca boni,
Fac electis me apponi,
Vas dives, Deus omnium.

AD COR.

SVmmi regis cor aveto,
Te saluto corde læto,
Te complecti me delectat,
Et hoc meum cor affectat,
Vt ad te loquar annnes:
Quo amore vincebaris,
Quo dolore torquebaris,
Cum te totum exhaurires,
Vt te nobis impertires,
Et nos â morte tolleres.
O mors illa quam amara,
Quam immitis, quam avara,
Quæ per cellam introivit,
In qua mundi vita vivit,
Te mordens cor dulcissimum.
Propter mortem quam tulisti,

Ave

Ave Guddoms ædst Mustere/
Tilijp mier þijn Myskun vere/
Nædarkollen nægstrar Pryde/
Nytum telter mig med Lyde/
Allra Drotten audgaste.

VI Hiarta Buedian

Ædsta Kongs eg heilsa HIArta/
Hiarta mijns pad gledur parta/
Feigen verd eg Fadme þijnum/
Finn eg þad a Huga mijnum/
Binn mier mæls a Erende þui/
O huiïlijka æstsemd þijna/
Og þa Kusl er þig ried pijna/
Þa þinn eyddest allur Kraptur/
Þijs þig gaþst so keyptunst aptur/
Grimu Daudans Grande pra.
O þaff diarþa Daudan skiæda/
Vm Dyrnar porde jnn ad lædast/
Heims þar Lijþed hiellt sig jnne/
Hreckvijs olle þessu LINNE/
Hiartad sætt/ j Hæl þig beit.
Fyrer þa Heliar Hrijd þig sa mde/

D Quando

Quando pro me defecisti,
Cordis mei cor dilectum,
In te meum fet affectum,
Hoc est, quod opto plurimum.
O cor dulce prædilectum,
Munda cor meum illectum,
Et in vanis induratum,
Pium fac & timoratum,
Repulso retro frigores.
Per medullam cordi mei.
Peccatoris atq; rei,
Tuus amor transferatur,
Quo cor totum rapiatur,
Langvens amoris vulnere.
Dilatare, aperire,
Tanquam rosa fragrans mirê,
Cordi meo te conjunge,
Vnge illud & compunge,
Qui amat te, quid patitur ?
Quid nam agat nescit verê,
Nec se valet cohibere,
Nullum modum dat amori,
Multâ morte vellet mori,
Amore quisquis vincitur.

Herra

Herra/þegar þyter mig framdeſt/
O mijns Hiartans H J Artad luþa/
Hird mier ecke wl ad ſkwþa/
Aaſt mijn horþe øll ad þier.
Elſku Hiartad allra ſætaſt/
Vm mitt Hiartad lættu bætaſt/
Allſkyns villtum j Hiegooma/
Aptur ſnu þu þier til Sooma/
Kiælu Hugar keyrer burt.
Vt vm allt mitt Hiartad harda/
(Huad mier aumum þiker varda)
Elſkan heita øll þijn breideſt/
Ad mier Synd z Heimur leideſt/
Og þig elſke vm pranim allt.
Dreiþ þier wt/z Jlm þinn ſæta/
Edla Rooſen læt mier mæta/
Lijkn z Særing ſaman ſteinger/
So þig vid mitt Hiarta teinger/
Sa þig elſkar/ ei man ſig.
Huorke j þennan Heim nie annan/
Hann veit/medan þig ſo kannar/
Fær ſier ecke aptrad helldur/
Aaſten heita þeſſu velldur/
Þo atte deyia opt þyrer þig.

Viva cordis voce clamo,
Dulce cor, te namq; amo:
Ad cor meum inclinare,
Vt se posset applicare,
Devotô tibi pectore.
Tuo vivat in amore,
Ne dormitet in torpore,
Ad te oret, ad te ploret,
Te adoret, te honoret,
Te fruens omni tempore.
Rosa cordis aperire,
Cujus odor fragrat mirè,
Te dignare, dilatare,
Fac cor meum anhelare,
Flamma desiderij:
Da cor cordi sociari.
Tecum IESV vulnerari,
Nam cor cordi similatur,
Si cor meum perforatur,
Sagittis improperij.
Infer tuum intra sinum,
Cor ut tibi sit vicinum,
In dolore gaudioso,
Cum deformi specioso,

Giartans

Hiartans Hroope hier eg kalla/
Hiartad sælast yþer alla/
Sialþur j mitt Hiarta hneigest/
Helldur so þier teingiast meige/
Aþ Hug z alwd Hiarta skiær/
Avallt vake j Elsku þinne/
Enn Oþsueþne boot a vinne/
Blessadan þig bidie z syte/
Burt so meer øll myn Lyte/
Ad eg misse alldrei þijn.
Hiartans Roosa hreyþ þier blijda/
Huørrar Ilmur dreiþest vijda/
J helgum æstum Hiartad brenne/
Nimnest Roosen so þig spenne/
Andvarpande æ til þijn.
Læt mitt Hiartad HJARta þijnu/
Herra þylgia j Kuøl z Pijnu/
Heims Motlætis huøssu skeyte/
Eþ Hiartad særa ad sijnu leite/
Læt þad vera lijkt med þier.
Hiartad mitt þier ber j Brioste/
Burt þad hrindur øllum Þioste/
Hørmung kann ad Huggun verda/
Hremming ma ei Fegurd skerda/

Quod vix se ipsum capiat.
Hic repauset, hic moretur,
Ecce jam post te movetur,
Te ardenter vult sitire,
IESV noli contraire,
Vt bene de te sentiat.

AD FACIEM.

SAlve caput cruentatum,
Totum spinis coronatum,
Conquassatum, vulneratum,
Arundine verberatum,
Faciê sputis illitâ,
Salve cujus dulcis vultus,
Immutatus & incultus,
Immutavit suum florem,
Totus versus in pallorem,
Quem cœli tremit curia.
Omnis vigor atq; viror,
Hinc recessit, non admiror,
Mors apparet in aspectu,
Totus pendens in defectu,
Attritus ægrâ maciê.
Sic affectus sic despectus,

Rieff

Meett ei annars rædur ſier.
Nia þier duelieſt/hia þier hwilleſt/
Hiartad epter þier nu ſeileſt/
Epter þier þad er ſem þyſtaſt/
Ei meatt Herra mote lyſtaſt/
Velſkap allorei oþge þinn.

VII Hoþud ꝛ Andlits Kuedian

HOþud Chriſti kued eg bleſſ id/
Krynt ꝛ Þyrne huoſſum preſſad/
Bleatt ꝛ lijka blodugt næſta/
Bared ꝛ þiningad Feare ſtæſta/
Hrækinn ſpytt med Hæd ꝛ Smann.
Salve JEſu/huors haleita/
Hoþud ꝛ Andlit kiende Smeita/
Bleikt ꝛ þolt ſitt Blooman miſte/
Vann ꝛ Kuol þa heliar giſte/
Enn Lopten oll þo lutu þier.
Mig kyniar ei þo burt ſie bæde/
Birte ꝛ Fegurd ſem eg ræde/
Dauden ognar Augum ꝛ Hiarta/
Eg tel þrotna Heilſu parta/
Bein ꝛ Skinn er epter eitt.
Kualen ſart ꝛ Kynſtrum mæddur/

Propter me sic interfectus,
Peccatori tam indigno,
Cum amoris intersigno,
Appare clarâ faciè.

In hac tua passione.
Me agnosce pastor bone,
Cujus sumsi mel ex ore,
Haustum lactis cum dulcore,
Præ omnibus delicijs.

Non me reum asperneris,
Nec indignum dedigneris,
Morte tibi jam vicina,
Tuum caput hic inclina,
In meis pausa brachijs.

Tuæ sanctæ passioni
Me gauderem interponi,
In hac cruce tecum mori,
Præsta crucis amatori,
Sub cruce tua moriar.

Morti tuæ tam amaræ,
Grates ago IESV chare,
Qui es clemens pie Deus,
Fac quod petit tuus reus,
Vt absq; te non finiar.

Alaert

Klæck j Daudan so wtbræddur/
Fyrer mig auman z overdugan/
Eg bid þig nu minn Elskhugan/
Birt mier Andlit blijda þitt.
Vid mig bid eg Christe kannest/
J Kuøl þinne so þad sannest/
Nakt eg wr Munne Nunang þijnum
hrept/ z Miolk/ sem linar Pijnu/
So eingen seimur ædre sie.
Forsekan et þyrerlijter/
Fæktæna Bæn helldur nyter/
Andlætz siuku Nøþde halla/
Ningad til mijn/þut eg kalla/
A þessum Ormum þigger hujld.
Eiga hlut j Pianing þinne/
Pad eg tel med Luctu minne/
Og a þijnum andast Krosse/
Vnn þu mier so dyrdar hnosse/
Lijfs eg nae Lausnara hia.
Eilijf Þøck sie þijnum Dauda/
Pianing/ Þijsl z Blode rauda/
Millde Gud vm Allder Allda/
Annast Bæn z Niartad kallda/
Lijfs med þier z liden sie.

E Dum

Dum me mori est necesse,
Noli mihi tunc deesse,
In tremenda mortis hora,
Veni Iesu absq; mora,
Tuere me & libera.

Dauden þa mig dapre kallar/
Drotten opna Náder allar/
J Vpphaþe ognar stunda/
O minn JEsu til mijn skunda/
Aþ Fare ollu frelsa mig.

Cum me jubes emigrare,
IESV chare, tunc appare:
O amator amplectende,
Temet ipsum tunc ostende,
In cruce salutifera.

Þa mier bydur burt ad hverþa/
Blods þijns Krapta lát Sál erþa/
Elskulege edla Herra/
Ynded þitt lát þa ei þuerra/
Syn a Krosse sialþan þig.

Piiningar Historia Jesu Christi/ epter fiorum Gudspialla Mønnum/ j Saungvijsu snuen/ med Hymna Lag.

Kyrkiu Søng heyre christen Þiod/ ti'eñer oss þetta Ritning good / Vm Jesum hædstan Herra þañ/ Heims Skapara og Lausnaran.

Jesus gieck fyrst j Fialled wt/ fiell fram z bad med Hrygd og Swt/ Miñ Fader ef þ møg ulegt er/ mykla Kuøl þessa tak af mier.

Ast Fødurs eilyf ansar þa/ vppgiefs a kuøl ei veitast mæ/ Þu eirn Lyf helldur lata skt enn lyde Tøpun Mannkyned allt.

Þa gieck Jesus j Garden jnn/ greiner vm Þijst og Dauda siñ/ Vijtar Læresuein suefnugan/ sialfur vaker og bidur hann.

Flockur Gydinga framkom þar/ Foringe þeirra Judas var/ Suerde bwner og sender ad/ sækia Jesum j þennan Stad.

Sialfur fram gieck og so mæler/ seiged/ad huørium leite þier ? Jesum þeir nefna Nadverskan/ Nu er eg þetta sagde hann.

Ovinum Skielk þad Orded bio/ Afl þrabraut og nidur slo/ Hopar og fellur huør vm sig/ hans Magt ein er osigranlig.

Aptur lofar þeim Jesus kiær/ vpp ad standa og ganga nær/ Otrur Judas sitt Aform vann/ af følskum Munne kysser hann.

Jesu sem Valld og Viela Ross/ ylliugut holder yrer oss/ Sia hu til vor/so ſtalſs þyns Mienn/ſugte alldrei Qvinuren.

Grædder Gydingar geingu ad/gripu hann fyrst j þessum Stad/Simon wr Skeidum Suerded dro/ſtalſt eyrad hægra aß Malchus hio

Petre lat Suerd j Skeider ſkiott/ſkalltu ek berlast þessa Nott. J hendar Hendur Guds Son giek/grædde ſtrax hann Sared þiek.

Petrus vottar sem verdugt er/vil eg j dau dan fylgia þier/Lyß mitt wtgiefa ad leysa þig Loßun ſu gillder ſtalþan mig.

Jesus ſtillte hns ſtolltan Mood/ſtrax þa tuent heyrest Hana Hliood. Þuerneitad hefur þu þryſuar mier/þar aß beiſk jdrun epter þer.

Þeir løgdu ad hns Lyþe Bønd/leiddu hañ so med hardre Hønd/J. Caiphas Hws sem þeid urén bar/Høfþinge presta þesse var.

Tilræde mørg og Hardung hørd/ Herrans Asionu þar var giørd/ Allt til þess bleſsad Bloded hns/brast vt til Lausnar ſyndugs mās

Gydinga Hardūg heiptug var/hræktu j And lit Guds sonar/ Prestsins þienare pwstur slo/ prwdur leid þad/enn ſturlast þo.

Þyngst Ruøl og hardung þar aß var/Þyrne Koronā Hollded ſkar/ Guds Blod sem yndan Gøddum rañ/ gledur ꝛ hrygger christen mañ.

Þyst kullgiørdest þa þeir færdu hann/fyrer Pilatum Domaran/Judar baru fram bryxl og Last/bardu hann ſkyllde krossfestast:

Heidingen ſpyr þa Herran ſier/huøria ſøk þessum giefe þier ? Þeir ſuara/Hegning hønū

ber

ber/helldur ſig Kong j Lande hier.

Pilatus hygſt ad proba beſt/ hyſſar huør være Søken meſt/ Ad mørgu ſpyr vm Hegdan hans/hønum gaf Jeſus eckert Ans.

Modgeſt Pilatus/mællte ſo/ mitt Valld er ſett med Koſte tuo/ad herda og lina huørt eg vil/hønum Jeſus ſo ſuarar til.

Eckert er Valld pitt yfer mier/vtan þ være giefed þier/hier ofan ad fra Herra þm/hing ad mig ſende j þennan Heim.

Ranſoknen mykte Riettaran/roomar þui Jeſum ſaklauſan/Gydingum vottar Sannleik ſinn/Søk med hønum eg øngua finn.

Judar kalla af myklum Mod/Mans þeſſ yfer oſs kome Blod/Fra Kroſsfeſting ef kleſt hañ nu/Keiſarans Vinſkap miſſer þu.

Strax ſnereſt Hurun Heidingians/Handa Puottur er Vernden hans/Verk ꝛ Dom ydarit añ[illegible]ſt þier/af Blode hñs eg ſaklaus er.

So var Chriſto med kalldan mood/Kroſs feſting dæmd af allre Þiod. Tried/a huørin hñ hieck ꝛ do/a Herdum ſynum bar og dro.

Feingu til Simon froman Mann/ fallen Chriſtum ad huylde hann. Hans Kroſs ad bera j Hauſa Stad/hafde Gud þ ſo til ſkickad.

A Tried negldur m3 ærna Praut/Edik m3 Galle dreka hlaut/Heyrdeſt hñs Kløgun hryggelig/Herra Gud þui forlieſtu mig.

Med hm̃ refſter ræns Meñ tueir/riettlæt is vard ꝼieck annar meir/Hañ bad Jeſum af hreinnre Tru/huxa til min þa rqker þu:.

Yferboot sañа syndugs Mans/sia giarnan Augu Lausnarans. J Dag skal þier su vird ing vys/ad vera med mier j Paradys:

Einn Ræningen so hædde ad/ hier pynunst vier j vondū stad/Gief oss lausa ef Guds Son ert/giør, þitt Almætte openbert.

Guds Son kallar j grimre Kuøl/ gief þu mier Fader Styrk,og Þol/ Sydast minn verde Sigurin/Sæl myna fel eg j Fadmen þinn.

O Fader hullur Myskūar/fyrer gief þu þm̄ Syndernar/ Huad vid mig giøra vita þeir ei/ vird þad eg sialfur fyrer þa dey:

So tala Judar særorder/stertu Guds Son og Kongur hier/Ofan af Krosse kom þu þy- se/ Kall gaf Jesus og andadest.

Drotten sem gafst wt dreyra Foss/ daudleg Saar þyn þau græda oss/Fyrer blodugar Ben- jer þær/Blessun og Lyfed færum vær:

Þa Lausnaren so læten hieck/Lag af Spio- te j Sydu fieck/ wr vørmu Saare rann Vatn z Blod/vid þad lyfgast øll christen Þiod.

Joseph Radherra riettrys Mann/rann go- dur Christo Velgiørd vann/Lands Domaran vm Lyked bad/Leyfe fieck til ad jarda þad.

Ofan tok hañ med øngua Tøf/j syna nya lagde Grøf/Herran reis vpp med Holld z ønd Hofst vpp og sitiur vid Guds hægre Hønd:

J Dyrd Fødur sins eilyfre/er nu Jesus vor Lausnare/ Aptur kiemur sem a er sett/ allan Heimen ad dæma riett.

Latur

Lætur sitt Kall og Ludurs Hliod/ läta
vpp alla Heimsins Þiod/øllum verdur þa aum
bunad/epter þui sem huør hafdest ad.

Þier Jesus vor sie Þackargiørd/ þolder þu
Kuøl og Meinin hørd/ Oss leyster fra eilyfre
Þyn/Oendanleg sie Dyrden þyn. Amen.

FINIS.

